

Sygn. akt II K 570/17

PR Ds (...).2017

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2018r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach: 22 marca 2018r. i 4 września 2018r.

sprawy **K. P.**,

s. M. i F. z d. L.,

ur. (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 28 maja 2017r. w Ś., w ruchu lądowym – na ul. (...), kierował autobusem (...) miejskiej (...) o nr. rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wskaźnikiem 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego K. P. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny po 30 zł (trzydzieści 00/100 złotych) każda,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie dnia 28.05.2017r. od godz. 07.03 do godz. 12.20 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny i karę tę uznaje za wykonaną w zakresie dwóch stawek,

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28.05.2017r.,

V. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł (pięć tysięcy 00/100 złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

VI. zasądza od oskarżonego koszty postępowania oraz wymierza mu opłatę w wysokości 300 złotych.

Sygn. akt II K 570/17

UZASADNIENIE

K. P. mieszka w W.. Zatrudniony był jako kierowca autobusowy w (...) w Ś.. W dniu 28 maja 2017 r. o godz. 05:00 rozpoczynał pracę. O godzinie 07:03 na ul. (...) w Ś. prowadząc autobus (...) miejskiej (...) o nr rej. (...) został zatrzymany do kontroli przez funkcjonariuszy Policji, którzy przeprowadzili kontrolę stanu trzeźwości kierowcy. Z przeprowadzonego o godz. 07:06 badania urządzeniem A. I. nr (...) uzyskano wynik 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i taki sam wynik uzyskano podczas drugiego badania o godz. 07:21. Następnie na miejsce zdarzenia wezwano drugiego kierowcę, któremu przekazano autobus, zaś funkcjonariusze z K. P. udali się do Komendy Miejskiej Policji w Ś., gdzie przeprowadzono kolejne badania urządzeniem Alkometr A. (...) nr (...) o godz. 07:39 z wynikiem 0,27 mg/l oraz o godz. 07:45 z wynikiem 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Funkcjonariusze wraz z K. P. na jego wniosek udali się do Szpitala Miejskiego w Ś. celem przeprowadzenia badań. Wynik jaki uzyskano po badaniu próbki krwi K. P. to 0,35 ‰. Funkcjonariusze zatrzymali K. P. oraz odebrali mu prawo jazdy za pokwitowaniem.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. P. k. 12-13, 33-35, 42-44, 62, 96-100, 161 akt,
- zeznania świadka S. S. k. 15, 101-102 akt,
- zeznania świadka G. Z. k. 26-27, 159-160 akt,
- zeznania świadka H. K. k. 37, 158-159 akt,
- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2, 3 akt,
- wniosek o przeprowadzenie badań lekarskich k. 8,
- protokół zatrzymania oskarżonego k. 9 akt,
- sprawozdanie z przeprowadzonych badań alkoholu w płynach ustrojowych nr H- (...) k. 40-41 akt,
- opinia sądowno – lekarska z dnia 15.06.2018 r. k. 135-139 akt.
- informacja z (...), (...) k. 4-6, 66-68 akt,

W toku postępowania zarzucono K. P. popełnienie czynu z art. 178a § 1 kk, tj. to, że w dniu 28 maja 2017 r. w Ś., w ruchu lądowym – na ul. (...), kierował autobusem (...) miejskiej (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wskaźnikiem 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

K. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że w dniu 27 maja 2017 r. spożywał alkohol w postaci 250 ml wódki i 500 ml piwa w godzinach od 16:00 do 18:00. Wyjaśnił, że o godzinie 22:00 położył się spać i, gdy wstał czuł się dobrze, w przeciwnym razie wzięłby dzień wolny w pracy. Dodał, że jest kierowcą zawodowym i nigdy nie zdarzyło się, by prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości. Na rozprawie w dniu 22 marca 2018 r. wyjaśnił, że skończył spożywać alkohol po godz. 18:00, około godz. 20:00 położył się spać, wstał o 04:00 i nie jedząc śniadania poszedł do pracy. Wyjaśnił, że spożywał tylko wódkę, a piwo spożywał jego zięć. Wyjaśnił, że w pracy jest alkomat, z którego mogą korzystać pracownicy, ale nie poddał się badaniu, bowiem czuł się dobrze. Wyjaśnił, że choruje na nadciśnienie i bierze leki. Wyjaśnił, że zwrócił się o badanie krwi, albowiem nie wierzył w wyniki urządzeń, którymi funkcjonariusze dokonywali pomiarów stanu trzeźwości.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. P. k. 12-13, 33-35, 42-44, 62, 96-100, 161 akt.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie faktu spożycia przez niego alkoholu i okoliczności zdarzenia. Jednakże już w odniesieniu do ilości i czasu spożycia alkoholu Sąd nie uznał wyjaśnień za wiarygodne. Z przedstawionej przez biegłych z Zakładu Medycyny Sądowej w B. opinii wynika, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości. Badania przeprowadzono prawidłowo, w odpowiednim odstępie czasowym, a pomiędzy poszczególnymi pomiarami nie zaistniały rozbieżności, nadto analizator posiadał ważne świadectwo wzorcowania. W świetle opinii biegłych alkohol był w fazie eliminacji. Biegli stwierdzili, że wersje oskarżonego co do ilości i czasu spożycia alkoholu nie znajdują potwierdzenia w wynikach badania stanu trzeźwości. Zdaniem biegłych alkohol musiał zostać spożyty przez niego w innym czasie lub ilości. Nadto z opinii wynika, że żaden z przyjmowanych przez oskarżonego leków nie zawiera w swoim składzie alkoholu etylowego i leki te podawane w dawkach terapeutycznych pozostają bez wpływu na wyniki pomiarów stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Stąd Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do ilości i czasu spożywania alkoholu. Opinia nie została przez strony zakwestionowana, wniosku o nową opinie lub uzupełniającą nie złożono.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. S.. Zeznania świadka stanowią relację z przeprowadzonej w dniu 28 maja 2017 r. kontroli. Zeznania są spójne, konsekwentne i logiczne. Nadto świadek nie jest związany z żadną ze stron postępowania i nie zależy mu na konkretnym rozstrzygnięciu. Świadek starała się wiernie odtworzyć zdarzenie, jeśli czegoś nie pamiętał to tak wskazywał.

Dowód:

- zeznania świadka S. S. k. 15, 101-102 akt.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka H. K.. Zeznania te są konsekwentne, logiczne i spójne. Sądowi z urzędu nie nasunęły się jakiegokolwiek wątpliwości osłabiające ich wiarygodność. Świadek o samym zdarzeniu nie posiadał wiedzy. Przedstawił zasady postępowania z zatrzymanymi podejrzanymi.

Dowód:

- zeznania świadka H. K. k. 37, 158-159 akt.

Również zeznaniom świadka G. Z. Sąd dał wiarę. Sądowi nie nasunęły się z urzędu jakiegokolwiek wątpliwości co do ich wiarygodności. Z zeznań świadka wiadome jest, że w siedzibie (...) w Ś. znajduje się alkomat, z którego mogą korzystać wszyscy pracownicy przed przystąpieniem do wykonywania pracy. Nadto z zeznań wynika, że oskarżony miał dobrą opinię w miejscu pracy, był punktualny, nie miał problemów z alkoholem. Ta relacja świadka koreluje z wyjaśnieniami oskarżonego co do używania alkomatu w pracy jak i z opinią z zakładu pracy.

Dowód:

- zeznania świadka G. Z. k. 26-27, 159-160 akt.

W sprawie zgromadzono dokumenty tj.: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2, 3 akt, odpowiedź z systemu (...) k. 4-6, 66-68 akt, wnioski o przeprowadzenie badań lekarskich k. 8, protokół zatrzymania oskarżonego k. 9 akt, informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 32 akt, 90, 146 akt, dane osobopoznawcze k. 36 akt, sprawozdanie z przeprowadzonych badań alkoholu w płynach ustrojowych nr H- (...) z dnia 19.06.2017 r. k. 40-41 akt, postanowienie Sądu Rejonowego w Choszcznie z dnia 21.03.2016 r., sygn. akt III RNs 266/15 k. 79, opinia o pracowniku k. 80 akt, dokumentacja medyczna oskarżonego k. 106-107 akt.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie należało dać wiarę tym dowodom, albowiem nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do ich wiarygodności, ani też strony tegoż zarzutu nie podnosiły. Należało zatem uznać, że zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w sposób przewidziany prawem.

Nadto uzyskano opinię biegłych z (...) odnośnie stanu nietrzeźwości oskarżonego, przedstawionych przez niego wersji zdarzenia, prawidłowości przeprowadzonych pomiarów. Opinia sądowo – lekarska z dnia 15.06.2018 r. (k. 135-139

akt). Jest pełna odpowiada na zadane przez Sąd pytania. Jest jasna i nie jest wewnętrznie sprzeczna. Biegli posiadali wszystkie niezbędne dokumenty do wydania opinii. Posiadali dokumentację medyczną, informacje o stanie zdrowia i cechach fizycznych oskarżonego.

Obwiniony K. P. mieszka w W.. Jest żonaty, ma dorosłe dziecko. Na utrzymaniu i pod opieką ma matkę. Obecnie oskarżony zatrudniony jest w W.. Jego miesięczny dochód wynosi 2.700 zł brutto. Posiada mieszkanie o powierzchni 62 m² w W.. Nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo, lecz się na nadciśnienie. Oskarżony nie był karany. Miał bardzo dobrą opinię w zakładzie pracy.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. P. k. 12-13, 33-35, 42-44, 62, 96-100, 161 akt,
- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 146 akt,
- dane osobopoznawcze oskarżonego k. 36,
- opinia o pracowniku k. 80 akt,
- dokumentacja medyczna K. P. k. 107, 114 akt,
- postanowienie sądu sygn. IIIRNs 266/15 k. 114 akt,

W związku z powyższym, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, według Sądu K. P. dopuścił się czynu bezprawnego, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość jest więcej niż znikoma.

Mając na względzie, że oskarżony jest zdalny do przypisania mu winy, Sąd uznał, że dopuścił się on tego, że w dniu 28 maja 2017 r. w Ś., w ruchu lądowym – na ul. (...), kierował autobusem (...) miejskiej (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wskaźnikiem 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a § 1 kk

Przedmiotem ochrony wskazanego wyżej przepisu jest bezpieczeństwo w ruchu m.in. lądowym. Czyn z art. 178a § 1 kk jest przestępstwem formalnym. Popelnia je ten, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Prowadzi – oznacza przede wszystkim kieruje nim. Pojazdem mechanicznym jest bezspornie samochód (pojazd wprawiany w ruch przez znajdujący się w nim silnik). Przestępstwo to może być popełnione wszędzie tam gdzie odbywa się ruch pojazdów, w szczególności jest to droga publiczna. Popelnia je ten, kto prowadzi pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości (stan nietrzeźwości zdefiniowany jest w art. 115 § 16 pkt 1 – tj. stanem nietrzeźwości jest stan, w którym zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość). Przestępstwo może być popełnione jedynie umyślnie. Omawiany występki ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Nie można przypisać sprawcy popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a, w wypadku gdy miał podstawy sądzić, że spożyty przez niego alkohol - ze względu na znaczny (nie jak w niniejszej sprawie) wpływ czasu - uległ spaleniowi, a nie nastąpiło to z powodu zbyt powolnego metabolizmu, o którym sprawca nie wiedział. Ustawa nie przewiduje odpowiedzialności za nieumyślne prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego.

W przedmiotowej sprawie na korzyść oskarżonego przemawia to, że prowadzi ustabilizowany tryb życia i nie był nigdy karany. Nadto miał dobrą opinię w miejscu pracy. Okolicznością łagodzącą jest również fakt przyznania się do

zarzucanego mu czynu. Sąd także uwzględnił okoliczności rodzinne, przykre dla oskarżonego, które skłoniły go do spożycia większej ilości alkoholu.

Na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że jako zawodowy kierowca winien zdawać sobie sprawę z konsekwencji spożycia alkoholu, a przede wszystkim z tego, że po jego spożyciu występują zakłócenia psychomotoryczne. Na niekorzyść oskarżonego przemawia również to, że jechał jedną z głównych ulic miasta, a nadto wioził pasażerów, czym naraził ich na niebezpieczeństwo. Jego zachowanie bulwersuje społeczeństwo. Ponadto oskarżony miał możliwość poddania się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przed przystąpieniem do wykonywania obowiązków służbowych, a mimo tego zaniechał badania.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że w niniejszej sprawie koniecznym jest orzec wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 30 zł (trzydzieści złotych) każda. Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w dniu 28 maja 2017 r. od godz. 07:03 do godz. 12:20 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm dziennym stawkom grzywny. Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie wyżej omawiane okoliczności w jakich oskarżony dopuścił się czynu. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu jest współmierna do stopnia jego winy, rodzaju popełnionego czynu i społecznej szkodliwości. Nadto w należyтым stopniu uwzględnia wszystkie pozostałe dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 kk. Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste. Orzeczona w ten sposób kara będzie wystarczająco dolegliwa i zmusi oskarżonego do refleksji nad koniecznością przestrzegania prawa i konsekwencjami jego naruszania. W przekonaniu Sądu orzeczona kara w swojej dolegliwości nie przekracza stopnia winy oskarżonego i spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji generalnej jak i przede wszystkim indywidualnej.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat. W ocenie Sądu na taki okres koniecznym jest wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego. Oskarżony wykazał się całkowitym lekceważeniem porządku prawnego obowiązującego kierowców. Zachował się w sposób nieodpowiedzialny, w sposób, który wskazuje na to, że nie może on w ocenie Sądu uczestniczyć przez taki czas w ruchu drogowym jako kierowca pojazdów mechanicznych. W takim stanie nietrzeźwości w jakim był oskarżony występują zakłócenia psychomotoryczne, opóźnione są reakcje kierowcy na bodźce zewnętrzne, kierowca nie reaguje dostatecznie szybko, w sposób spowolniony analizuje zdarzenia na drodze. Taka nieodpowiedzialność oskarżonego jako kierowcy musiała spotkać się z odpowiednim zastosowaniem środka karnego.

Na podstawie art. 63 § 4 kk Sąd na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 maja 2017 r.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie świadczenia wobec oskarżonego w niniejszej sprawie jest obligatoryjne, zaś Sąd wymierzył je w możliwie najniższej wysokości.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 300 (trzystu) złotych. Sąd uznał, że sytuacja materialna, zawodowa, fakt posiadania stałej pracy pozwala oskarżonemu ponieść koszty postępowania.